

Въ чужбина

Чужденецъ срѣдъ чужди хора,
нищо тукъ не радва менъ.
Често моятъ погледъ моренъ
надалечъ е устремъ. —
Тамъ, къмъ родний край любимъ,
той лети неуловимъ.

Срѣдъ тълпитъ обезсиленъ,
бродя самъ, съ тжга въ сърдце. —
Съ колко радостъ, майко мила,
взелъ бихъ твоитъ ржце,
въ твойтъ скути бихъ излълъ
насъбралата се жаль!

Този, който е въ разлжка,
Само той едничкъ знай,
колко е горчива мжка
мжката по роденъ край —
въ снъ и въ горестни мечти
все къмъ него той лети!

Пейзажъ — Търново